בסוד שיח
שאול שיר

ביום רביעי שלפני שחרים, אמרתי היו לחצ' כנס כל הפי ימי בעולם התורה הציונית, ולהם נגישות לשרות הציבור. דובר על "ציונות תורנית" ביחסה הד"ג אברהם שפיירא שליט"א הראשון לציון הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א. יומיים לאחר מכן, הגיעה הודעה על רחיית הכינוס. זאת, בעקבות פגישה שהתקיימה עם ראש אב"א. מפי תבר, כי הפגישה הזאת הלילה תקוות רציניות, כי אכן קלטו ברמות הגבוהות בצה"ל את הב' עיות היחודיות של תלמידי ישיבות ההסדר, וי שנה הנכונות הבנה לפתרו אותן.

ראש אב"א הגיע לפגישה עם כ־30 קצינים שיש להם מעורבות ביחידות שבוך משרתים תלי מידי ישיבות ההסדר, וצה"ל המודע עד להיקפי הבעייה, יראו כי חיילי ההסדר לא יצמצו עצמם מול שאלות הלכתיות שיכעיקו מהם לשרת ביחי דות מסויימות בצה"ל, כגון שריון.

בעקבות הפגישה הזאת הוערכו כל הנושאות שהועלו על כוונת מכון של גורמים בצה"ל להצר את צעדי תלמידי ישיבות ההסדר בצה"ל ולהקשות קדום על חיילים דתיים כיחידים וכ' קבוצות. ובאותה נשימה אפשר לומר כי לחילר פי השלטון לא היתה השפעה על הדמטכ"ל יראש אב"א לחשיבה מחודשת על הבעייה.

אחרי כל האמור כאן, אני מבקש לתת פר תודה לקבוצת חיילים, בני"שים בעלי פרופיל נמוך הכול נכתב ללא פגיעה ולשם מציאת פר רון בלבד.

וכך נאמר במכתב:

"רק בני"שים בעלי פרופיל קרבי מתגייסים כקבוצה לשרות הצבא, בעוד השאר מתגייסים בנפרד ונאלצים להתמודד מול המצב החדש הזה שה מבשרו.

"הבעיות היומיומיות בהן אנו נתקלים הן רבות. להיעמד תפילות במניין, כשרות, בעיות צניעות על שלל גווניהן, היעדר חברה תורנית מבחוץ - כולם אין ריכוז גבוה של חיילות כמו שקיים בבסיסים עורפיים נורמלים.

ג. בקיצון לא לשלוח בני"שים כבודדים.

היפך נהוג להיחצרותם של סיכוכים רבים שאין בהם של בני"ש בודד להתמודד שלום וכ' סופו של דבר במקום להשפיע לסובה ולבנות - ההשפעה לרעה ולקלקול.

"אין הדבר תלוי אלא בכם והכרזה לראשי ישיבות ההסדר. הענין אינו סובל דיחוי ולא נראה כי בעייה זו זכתה לשיעול הולם ויסודי מעולם ובנפשנו ובנפשכם הדא".

עד כאן המכתב ולא־אוכל שלא לצטף הערה, כי האיש העוסק באחת שוסף ובמסירות־נפש בבני"שים, אברהם טרון, מנהל מדרשי ישיבות הד סדר, הוא יחודי יראי"שמים בפשוטו, שלא אחת מתקשה לעצומים בלילות. מתוך הכרת הבעיות במכלול הען להסס לפנות אליו בכל שאלה שמתעוררת.

## "תאיר" ותריץ

בית המדרש "תאיר" קם לפני כארבע שנים עלידי בעיירים מוגרי ישיבות הסדר. המטרה לסייע בראיר השסעים התברתיים עלידי יצירת בסיס תרבותי משותף. הוענק "ממעיין ההגנת היהודית לדוגמה", ולמה כל כך קשה לכתוב בפשטות: הוענק מתורת־ישראל ש.ס.).

בית המדרש הזה מקדים פעילויות רבות במ' ערכת החינוך הממלכתי והממלכתי דתי, במ' סגרת ימי עיון, השתלמויות מורים, הדרכות וסיורים, תוך שימוש באמצעים מתחדשים תדש נים. במפגשי מבוגרים עוסקים המשתתפים בלימוד מקדחות יהודיים באוירה פתוחה וכ' בוד הדדי לדעות השונות. תוך התמקדות במ' צאת הלוונטיות שלהם לימינו. במהלך מחצית השנה האחרונה השתתפו במפגשי תאיר קרוב ל־9000 איש, מספר מכובד לפי כל קנה־מידה.

"תאיר" הוא למיטב יידיעתי הגוף הכמעט יחי די בציונות הדתית השחה בהיקף כזה בתוך הציבור הדתוך מתורה ומצוות. בהנחה שהאירוע לא בוטל מסיבות כמוניות או מזג־אויר, הנה לפחות תוכנן מפגש עם "יחד שלם" במרכז הקהילתי נווה־אליעזר בתל־אביב. כתובת, בין היתר, שריאת המגילה תחדיו לילדים בנושא פר רים.

המעקב האישי שלי אחר פעילויות תלונים־ רתיים העלה כי הם פצי"מים ויתרצאת לא משפעתית.

מעניין יהיה לדעת האם "תאיר" מעבר ללוח פעילויות מרשים, מצליח להכות במוקדי הקש נאה ומ"ח, שיניו) התקשורת (במיוחד "הארץ") ולצמצם השפעתם?

יש לי תכר חב"דניק (ג.ב.) הגר בראננה שבכל ששי מגיח תפילין לכמאתיים איש מתושבי העיר. מחיבר בחילונים "אסלי", שאישית לא הייתי מעז להתקרב אליהם. ככל שגדל מח וארם שלו - הלך וגדל מספרם של בעלי עס קים, תנויות, ערי"ב, וכו' וכו' המוכנים לקיים מצ וות שמסלילים עליהם. הענוה היא רק אחת ממאות ערים בישראל ובעולם שהמחוות הללו עם החב"דניקים חודרים על עצמם.

מעולם לא הצלחתי לקבוע לעצמי קטגוריה. מי מביו שתי הגישות משרת ייתר באיתי השפ' עים ויקיבב לבבותז

# ומה עם בעלי פרופיל נמוך?

שמחוקת וכיו"ב. ומשום הרבר שכן ישיבה שנכ' בא במשך תקופה לא מבוטלת בחברה חילונית להלוטין, סופו שרשתו דתיותו תודבר, ולצערי נו, היו דברים מעולם.

"במכם לאחד הדברים באים לידי ביטוי עוד בישיבה, בהיעדר הכוונה ומודעות לבני"שים ה"בזבזניקים". בשיעורים ובשיחות שמקיימים בישיבות במסגרת ההכנה לצבא, מעלים בדרך כלל נושאים ובעיות שחיילים הקרבים נתק' לים בהם, ושחות בבעיות שהבזבזניקים נתונים בהם. הם רבים, ויוצא שדווקא אלו שנמצאים ברמת סיכון גבוהה יושבים שאגנים, לא מדעים לבעיות הדבות שמחכות להם ולכן גם אינם יודעים/מצליחים להתמודד אתם. ואפילו ספרי ההלכה המדוכה למחרי הישיבות המתגייסים, כמעט אינם נוגעים בבעיות המציוכות הכרוכה בהדבה לחיילים המשרתים ביחידות שדמיות).

"אשר על כן, באנו בזאת להציע מספר מחרי נות לבעיותיכם:

א. הקמת מחלקת בני"שים בעלי פרופיל נמוך. ישנם תפמידים רבים ומגוונים בצבא והקמה של יחידה כזאת אינה בשמים, ובלה"ק של ראשי הישיבות ומדור בני"ש, בץ"ה יש"ב צא המתרון. הקמתה של יחידה כזאת תפתור בעיות רבות ותסייע לנו לשרת בצבא תוך שמירה על רמתנו הרוחנית, זו שהוקנתה לנו בישיבה.

ב. פיזור חיילים אלו ביחידות שונות. ניתן לשי לוח חיילים בהצע תפקידי רת (מכ"ם, מש"ק רת) מגוונת וכו' ביחידות סרביות או. בבסיסים מבודדים - כדם אין ריכוז גבוה של חיילות כמו שקיים בבסיסים עורפיים נורמלים.

ג. בקיצון לא לשלוח בני"שים כבודדים.

היפך נהוג להיחצרותם של סיכוכים רבים שאין בהם של בני"ש בודד להתמודד שלום וכ' סופו של דבר במקום להשפיע לסובה ולבנות - ההשפעה לרעה ולקלקול.

"אין הדבר תלוי אלא בכם והכרזה לראשי ישיבות ההסדר. הענין אינו סובל דיחוי ולא נראה כי בעייה זו זכתה לשיעול הולם ויסודי מעולם ובנפשנו ובנפשכם הדא".

עד כאן המכתב ולא־אוכל שלא לצטף הערה, כי האיש העוסק באחת שוסף ובמסירות־נפש בבני"שים, אברהם טרון, מנהל מדרשי ישיבות הד סדר, הוא יחודי יראי"שמים בפשוטו, שלא אחת מתקשה לעצומים בלילות. מתוך הכרת הבעיות במכלול הען להסס לפנות אליו בכל שאלה שמתעוררת.

## "תאיר" ותריץ

בית המדרש "תאיר" קם לפני כארבע שנים עלידי בעיירים מוגרי ישיבות הסדר. המטרה לסייע בראיר השסעים התברתיים עלידי יצירת בסיס תרבותי משותף. הוענק "ממעיין ההגנת היהודית לדוגמה", ולמה כל כך קשה לכתוב בפשטות: הוענק מתורת־ישראל ש.ס.).

בית המדרש הזה מקדים פעילויות רבות במ' ערכת החינוך הממלכתי והממלכתי דתי, במ' סגרת ימי עיון, השתלמויות מורים, הדרכות וסיורים, תוך שימוש באמצעים מתחדשים תדש נים. במפגשי מבוגרים עוסקים המשתתפים בלימוד מקדחות יהודיים באוירה פתוחה וכ' בוד הדדי לדעות השונות. תוך התמקדות במ' צאת הלוונטיות שלהם לימינו. במהלך מחצית השנה האחרונה השתתפו במפגשי תאיר קרוב ל־9000 איש, מספר מכובד לפי כל קנה־מידה.

"תאיר" הוא למיטב יידיעתי הגוף הכמעט יחי די בציונות הדתית השחה בהיקף כזה בתוך הציבור הדתוך מתורה ומצוות. בהנחה שהאירוע לא בוטל מסיבות כמוניות או מזג־אויר, הנה לפחות תוכנן מפגש עם "יחד שלם" במרכז הקהילתי נווה־אליעזר בתל־אביב. כתובת, בין היתר, שריאת המגילה תחדיו לילדים בנושא פר רים.

המעקב האישי שלי אחר פעילויות תלונים־ רתיים העלה כי הם פצי"מים ויתרצאת לא משפעתית.

מעניין יהיה לדעת האם "תאיר" מעבר ללוח פעילויות מרשים, מצליח להכות במוקדי הקש נאה ומ"ח, שיניו) התקשורת (במיוחד "הארץ") ולצמצם השפעתם?

יש לי תכר חב"דניק (ג.ב.) הגר בראננה שבכל ששי מגיח תפילין לכמאתיים איש מתושבי העיר. מחיבר בחילונים "אסלי", שאישית לא הייתי מעז להתקרב אליהם. ככל שגדל מח וארם שלו - הלך וגדל מספרם של בעלי עס קים, תנויות, ערי"ב, וכו' וכו' המוכנים לקיים מצ וות שמסלילים עליהם. הענוה היא רק אחת ממאות ערים בישראל ובעולם שהמחוות הללו עם החב"דניקים חודרים על עצמם.

מעולם לא הצלחתי לקבוע לעצמי קטגוריה. מי מביו שתי הגישות משרת ייתר באיתי השפ' עים ויקיבב לבבותז

## מחצרות אדמו"רים וחסידים

# "אדאג שיהיה לך מניין"

את הסיפור המובא כאן סיפר ראש ישיבת שלו בארה"ב, הגר"מ גיספר זי"ע, ובדיוו הזה עובדא, הגר"מ גיספר נפטר לפני מספר שבועות).

"הזמנתי עלייתי אחד מתלמידי להשתתף בשמחת כלולותיו. מאחר והחתונה נערכה הרחק ממקום מגורי, שלח לי התלמיד כרטיס טיסה. בנוסף אלי הזמינו עוד שמונה מחברי וגם אותם כיבד בכרטיסי־טיסה.

ביום המיועד יצאנו לדרך בשעה מוקרמת כדי להגיע לחופה בזמן. כשתקרבנו למקום הנחיתה התברר כי המסוק לא יוכל לנחות שם, מפאת העדפל הכבד ששרר במקום. על כדחו נו המשכנו לשוח עד שהגענו לשדה תעופה המרוחק קילומטרים נכבדים ממקום החתונה. משמנחנו לדעת כי לא נספיק להגיע לחופה בשעה המיועדת, אף לתפילת מנחה בציבור לא נזכה, נערכנו לתפילת מנחה בגפי התער' סה. ביקשנו מאחד הסבלים שניקח בדיכינו להמנות אותנו למקום שבו נוכל להתפלל באין מפריע. הסבל האלמוני נעתר לבקשתנו והביא אותנו לחדר צדדי בגפל התעופה. עכ' דנו להתפלל הסבל נשאר עומד בפתח החדר והשקיף על תשעת המתפללים. משסיימנו את התפילה שאל הסבל, להתפרצנו, "מדוע לא אמרתם קדיש", משהשבנו לו כי חסר לנו הע' שירי למניין, חזר והקישה בראיי"ש: "אין איך בין נישש קיין אידיי ווכי אני אינני יהודית, ומיד אמר "קדיש". ניכר היה על פניו שהוא מתרגש, ואכן עם תום אמירת ה"קדיש" פיסי לנו הארש מה גרם לו להתרגש כל כך בעת אמירת ה"קדיש". "היום הוא יום השנה לאבי ז"ל, זה זמן רב פרסתי מעלי עול תורה ומצוות, ומרבן שאינני מתפלל. בלילה שעבר ניגלה אלי אבי ז"ל בחלום ואמר לי: היום הוא יום

לכל העומדים בבית המלך לענות אמן על כר' כתו, אולם החסיד לא רצה להפסיק בתפילתו יקולו לא נשמע בין העונים אמן, משראה הכר' מר שהחסיד לא ענה אמן, ־בעצ צעקה גדולה ומקה ואמר כי בעבור החסיד הזה לא תתקיים ברכתו למלך. ויתחמר לב המלך על החסיד והודה לעבדיו להמיתו במיתה משונה ר"ל. וי' מיתני אותו ביסורים קשים ונוראים ואחר זאת גידש המלך את כל היהודים ממדינתו זו.

היה שם עוד חסיד והוא היה יודע ממדר' תיו הנעלות של חבדו החסיד שומעת, וחכמ, כביכול, על הנהגותיו של הקב"ה. וישאש בד' צתו שחדאי עבר החסיד הנורא עבידה בציב' עה ולכן נפרעו ממנו בדרך זו. ויתחנן בתפילתיו שיגלו לו מה השמים למה עלה ככה לחביבו החסיד. והנה בעודו משב בוערד בא אליו החסיד המומת, ויודיר החסיד מר' תידה גדולה. וראמר לו חבדו אל תירא ואשפר לך על מה נעשה לי ככה. דע לך כי מימי לא עשיתי שום עבירה, אלא שהקב"ה מרשרק עם הצדיקים בחוש השעה והוב העולם אינם נזה' רים בעזנותינו הרבים באותו חטא שעליו נע' נשתי. בני הקטן בידך על הפת ושמעתי ולא עניתי אמן על הברכה, והאיירני לי הקב"ה אשר עד המעשה שתירע לי בעזמי לפני מלך בשר ודם, שלא עניתי אמן בעת שבירכוהו. ובאותה שעה בית־דין של מעלה דנו אתי על שלא עניתי אמן על בירכת בני. לכן אותה תמסר באותני בגך וכן בנך את המעשה התזרים על ענייית אמן, ושרוא לו איש האמת.

וכל זה מתוך סיפור נוזרא השלם שם־ הם בתשני ב"סתר מלוכות" שזה עתה יצא לאור ער' ניינו גדול חשיבות עניית אמן האמן יזא שמיא רבא.

עורכת המוסף: נעמי גולן